

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A II A PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI FAMILIE

DOSAR NR. 16828/3 /2007
2793/2007

DECIZIA PENALĂ NR.668
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 21.05.2008
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE - CRISTINA ROTARU
JUDECĂTOR - VIORICA COSTINIU
JUDECĂTOR - LUCIANA MERA
GREFIER - MARIANA CUREA

In atenta
doamna general

MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - a fost reprezentat prin procuror IULIANA GHITULETE.

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor declarate de MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL BUCUREȘTI și intimatii CRĂCIUN ELISEI, SĂRACU DRAGOȘ ȘTEFAN, LUPEI IRINEL VASILE și SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL, împotriva sentinței penale nr.1090/26.07.2007 pronunțată de TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ în dosarul nr. 16828/3 /2007.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 14 mai 2008, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie penală, dată la care Curtea, pentru a da părților posibilitatea să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 21 mai 2008, când a decis următoarele:

CURTEA,

Asupra recursurilor penale de față:

Prin sentința penală nr.1090 din 19.07.2007, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală, a fost admisă plângerea formulată de petenta SC OMNIS GROUP SRL, formulată împotriva Ordonanței Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr.6949/P/2004 din 19.04.2006 și Ordonanței prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr.1315/VIII-1/2006 din 9.06.2006 și au fost desființate aceste ordonanțe, dispunându-se trimiterea cauzei la același parchet în vederea redeschiderii urmăririi penale.

În baza art.278¹ alin.8 lit.b teza finală, s-a dispus ca Parchetul de pe lângă Tribunalul București, cu ocazia redeschiderii urmăririi penale, să efectueze o expertiză în specialitate proprietății intelectuale.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că petenta S.C. Omnis Group S.R.L. a formulat plângere împotriva ordonanței Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr.6949/P/2004 din data de 19.04.2006 și ordonanței prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr. 1315/VIII-1/2006 din data de 09.06.2006, solicitând desființarea ordonanțelor și trimiterea cauzei procurorului în vederea redeschiderii urmăririi penale față de numitul Săracu Dragoș și începerea urmăririi penale față de intimatii Lupei Irinel Vasile și Elisei Crăciun.

În motivarea în fapt a plângerii, petenta S.C. Omnis Group S.R.L. a arătat că soluțiile de scoatere de sub urmărire penală, respectiv de neîncepere a urmăririi penale, sunt

netemcinice și nelegale deoarece cererea de înregistrare a aplicațiilor „Ares.Net”, „Care.Net” și „Ambulance”, depusă de S.C. Romanian Soft Company S.R.L. la 25.01.2005 a fost respinsă de O.R.D.A. pe motiv că face obiectul unei cercetări penale.

S-a mai menționat că procurorul a preluat, în mod parțial și părtinitor, concluziile raportului de expertiză întocmit de expertul Stănescu Ștefan, că nu a ținut seama de recomandarea făcută de același expert pentru efectuarea în cauză a unei expertize de proprietate intelectuală, precum și de către constatările din raportul de expertiză întocmit, reținând în mod eronat, că elementele reclamate ca fiind copiate au caracter de notorietate și prin urmare nu sunt protejate de lege, ele regizându-se parțial sau chiar total și în alte aplicații informatice similare produse de exemplu de Microsoft și puse la dispoziția publicului spre a fi utilizate de programatori.

S-a învederat că ceea ce se protejează prin lege nu este programul în sine, ci reprezentarea acestuia într-o formă precizată, că procesul-verbal al O.R.D.A. arată că liniile de cod ale celor două programe sunt identice; că elementele analizate reprezintă rezultatul unui proces de creație originală al Omnis Group.

În drept, petenta și-a întemeiat plângerea pe disp. art.278¹ C. pr. pen.

Prin sentința penală nr.1471/F din 27.11.2006 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, s-a admis plângerea petentei S.C. Omnis Group S.R.L., s-au desființat ordonanțele arătate și s-a dispus trimiterea cauzei Parchetului de pe lângă Tribunalul București, în vederea redeschiderii urmăririi penale, urmând ca în cauză să se dispună efectuarea unei expertize în specialitatea proprietate intelectuală.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că s-a efectuat o constatare tehnico-științifică și o expertiză tehnică judiciară, expertiză care a arătat în final că este necesară o altă expertiză de proprietate intelectuală, pentru a stabili dacă numai existența acestor programe înregistrate în format final conferă dreptul de autor, nefiind dovezi contrare care să conteste acest drept.

Împotriva sentinței penale nr. 1471/F din 27.11.2006 au declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul București, intimatii Crăciun Elisei, Lupei Irinel Vasile și Săracu Dragoș, precum și S.C. Romanian Soft Company S.R.L., pentru următoarele motive:

- încălcarea dreptului de apărare al S.C. Romanian Soft Company S.R.L. care nu a fost introdusă în cauză ca parte responsabilă civilmente și prin urmare, nu a fost citată pentru a-și face eventualele apărări;

- greșita hotărâre de trimitere a cauzei la Parchet în vederea redeschiderii urmăririi penale și a efectuării unei expertize în specialitatea proprietății intelectuale;

- nelegalitatea și netemcinicia hotărârii pronunțate, în recursul declarat de inculpatul Săracu Dragoș Ștefan, întemeiat pe cazurile de casare prev. de art.385/9 alin.1 pct.9, 10, 18, 17¹ C. pr. pen., vizând lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția, implicit o analiză a probelor care au survenit ca temei al pronunțării ei și a acelor care au fost înlăturate, existența unei grave erori de fapt, în sfârșit hotărârea este contrară legii sau prin ea s-a făcut o greșită aplicare a legii;

Prin Decizia penală nr.510/29.03.2007 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, s-au admis recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul București, intimatii Crăciun Elisei, Lupei Irinel Vasile și Săracu Dragoș, s-a casat sentința penală nr. 1471/F/27.11.2006 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală și s-a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În ceea ce privește recursul declarat de S.C. Romanian Soft Company S.R.L., a fost

299

respins ca inadmisibil.

Pentru a dispune astfel, instanța de recurs a reținut că prin adresa nr.415/05.08.2005, S.C. Omnis Group S.R.L. a solicitat introducerea în cauză, în calitate de parte responsabilă civilmente, a S.C. Romanian Soft Company S.R.L., însă pe parcursul procesului penal în primă instanță, ea nu a fost citată, încălcându-se astfel dispozițiile art.291 C. pr. pen.

Cauza a fost înregistrată în vederea rejudecării sub nr. 16828/3/2007 pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a Penală, dispunându-se citarea S.C. Romanian Soft Company S.R.L. în calitate de intimată.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, instanța reține că prin ordonanța nr.6949/P/2004 din data de 19.04.2006 a Parchetului de pe Tribunalul București s-a dispus în temeiul disp.art.249 C. pr. pen., art.11 alin.1 lit.a raportat la art.10 lit.a C. pr. pen., scoaterea de sub urmărire penală a învinutului SARACU DRAGOȘ ȘTEFAN pentru săvârșirea infracțiunilor de realizare, punere la dispoziția publicului și distribuire a unei opere fără autorizarea sau consimțământul titularului de drepturi de autor, prev. de art.139⁶ alin.1, art.139⁸ și art.140 alin.1 lit.a din Legea 8/1996 modificată și completată de Legea 285/2004, întrucât faptele nu există.

În temeiul disp.art.228 alin.6 C. pr. pen. raportat la art.10 lit.a C. pr. pen., neînceperea urmăririi penale față de numiții: Lupei Irinel Vasile și Elisei Crăciun pentru săvârșirea infracțiunilor de realizare, punere la dispoziția publicului și distribuire a opere fără autorizarea sau consimțământul titularului de drepturi de autor, prev. de art.139⁶ alin.1, art.139 și art.140 alin.1 lit.a din Legea 8/1996 modificată și completată de Legea 285/2004, întrucât faptele nu s-au comis.

În motivarea ordonanței, procurorul a reținut că în perioada 20.03.2005-26.02.2003, învinutul SĂRACU DRAGOȘ-ȘTEFAN, absolvent al Facultății de Matematică din cadrul Universității București a lucrat ca programator la S.C. OMNIS GROUP S.R.L., iar începând cu data de 26.02.2003 a plecat cu transfer prin încetarea raporturilor de muncă de la această firmă, fără alte clauze speciale, la S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. tot pe o funcție de programator informatică. Din data de 09.07.2004 inv. SĂRACU DRAGOȘ-ȘTEFAN ocupă funcția de director de proiect în cadrul S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L., funcție ce o deține și în prezent.

Până la data depunerii plângerii de către S.C. OMNIS GROUP S.R.L. respectiv 10.12.2004, în evidențele Oficiului Român pentru Drepturile de Autor Registrul Programelor pentru Calculator, această societate avea înregistrate un număr de 5 aplicații software, respectiv: „ISIS”, „ISIS PERSONAL SALARIZARE NET, HARTA ROMÂNIEI 1: 100.000”, „SISTEM AUTOMAT DE LOCALIZARE A AUTOVEHICULELOR” și „ISIS.NET”, înregistrate la 14.11.2001; 15.11.2001; 16.01.2003; 20.03.2003 și 01.04.2004, conform certificatului nr.0424/2001 și a anexelor aferente.

S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. avea înregistrată la O.R.D.A., numai aplicația „HIPOCRATE 1.0” din data de 18.09.2002. Restul aplicațiilor sesizate în plângere de către S.C. OMNIS GROUP S.R.L. respectiv „ARES.NET”, „CARE.NET” și „AMBULANCE”, au fost înregistrate la O.R.D.A. de către S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. ulterior plângerii inițiale din 10.12.2004, depunerea documentației necesare înregistrării, dar acest aspect nu era obligatoriu la acea dată. Aceste aplicații sunt destinate managementului resurselor în domeniul financiar și medical și au fost realizate de un colectiv de analiști programatori din care a făcut parte și inv. SĂRACU DRAGOȘ-

ȘTEFAN ca programator iar ulterior ca șef de proiect.

La data de 14.12.2004, în continuarea verificărilor, organele de poliție din cadrul D.G.P.M.B. - Serviciul de Investigare a Fraudelor s-au deplasat la sediul SC. OMNIS GROUP S.R.L., ocazie cu care reprezentanții acestei societăți au pus la dispoziție o serie de înregistrări cu privire la înființarea și funcționarea societății, certificatul de înregistrare la O.R.D.A. în care apăreau aplicațiile „ISIS” și „ISIS.NET”, contractele individuale de muncă ale angajaților, inclusiv al inv. SĂRACU DRAGOȘ-ȘTEFAN, precum și ecrane și coduri sursă pentru aplicațiile OMIS GROUP S.R.L. cât și ale S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. ce au fost stocate pe CD-uri.

De asemenea, s-a procedat și la printarea informațiilor identificate pe site-ul WWW.RSC.RO aparținând S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. ce conținea potențialii clienți ai acestei societăți, date de contact, produse și servicii software oferite. Nu s-au putut accesa versiunile demo (demonstrative) pentru cele trei aplicații ale S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. ce fac obiectul plângerii, acestea neputând fi accesate pe pagina de internet, fapt pentru care reprezentanții S.C. OMNIS GROUP S.R.L. au pus la dispoziție materiale, conținând ecrane și sursă cod extrase prin accesarea site-ului SC ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. în perioada 20.11.-10.12.2004. S-a accesat site-ul WWW.ORDA.RO efectuându-se vizualizări în Registrul Programelor pentru Calculator - Programe Firme, ocazie cu care s-a constatat că S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. avea înregistrat la acea dată numai aplicația utilitară „HIPOCRATE 1.0” din 18.09.2002.

La data de 16.12.2004, organele de poliție din cadrul D.G.P.M.B. împreună cu inspectori din cadrul O.R.D.A. s-au deplasat la sediul S.C. PORSCHE ROMÂNIA S.R.L. pentru a verifica dacă această societate utilizează aplicațiile ce fac obiectul plângerii, societatea apărând pe site-ul S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. ca un potențial client, ocazie cu care nu a rezultat că societatea a achiziționat și utilizează aplicații de genul celor reclamate de S.C. OMNIS GROUP S.R.L., aplicația achiziționată și folosită de firmă fiind o extensie de verificare la modulul de comandă piese, neavând legătură cu gestiunea stocurilor de piese. La data de 17.12.2004, s-au efectuat verificări la un alt client potențial ce apărea pe site-ul S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY SRL, respectiv la S.C. TOI TOI & DIXI S.R.L., ocazie cu care nu au fost identificate aplicații de genul celor reclamate de S.C. OMNIS GROUP S.R.L., firma neavând relații contractuale cu S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L.

La data de 22.12.2004, ofițeri de poliție din cadrul D.G.P.M.B. - S.I.F. împreună cu inspectori O.R.D.A. s-au deplasat la sediul S.C. ROMANIAN SOFT SR.L., unde au constatat că versiunile demo reclamate existau pe site-ul firmei, acesta fiind restricționat numai față de S.C. OMIS GROUP S.R.L., urmare a amenințărilor din partea reprezentanților acestei societăți.

Inspectorii O.R.D.A. împreună cu ofițerii de poliție și în prezența reprezentanților S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L., au procedat la efectuarea de capturi de ecran reprezentând interfața grafică de operare a aplicației „ARES.NET” precum și la tipărirea codului sursă vizibil pe partea de interfață client disponibilă prin intermediul BROWSERELOR WEB, aplicație ce a fost disponibilă vizualizare în secțiunea demo a site-ului. De asemenea pe trei CD-uri s-a procedat la salvarea celor trei aplicații „ARES.NET”, „CARE.NET” și „AMBULANCE” și a tipăriturilor menționate anterior, informațiile fiind parolate, sigilate în plicuri separate, din care unul fiind lăsat la sediul S.C. ROMANIAN

281 292

SOFT COMPANY S.R.L., unul fiind pus la dispoziția inspectorilor din cadrul O.R.D.A. iar celălalt la dosarul cauzei.

S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. avea înregistrată la acea dată Registrul Programelor pentru Calculator la O.R.D.A. doar aplicația „HIPOCRATE 1:0” iar celelalte trei aplicații reclamate nu erau înregistrate la acea dată, reprezentanții acestei societăți declarând că au depus prin poștă documentația necesară înregistrării lor la O.R.D.A. Referitor la cele 3 aplicații ale S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L., acestea sunt destinate managementului resurselor în domeniile financiar și medical fiind realizate în perioada aprilie 2003-2004 de un colectiv din care a făcut parte, iar apoi a fost coordonat de către învinuit, ca șef de proiect. Pentru a promova imaginea proprie a firmei, înv. SĂRACU DRAGOȘ ȘTEFAN a creat un site pe internet în primăvara anului 2004, accesibil la WWW.RSC.RO, site ce cuprinde o scurtă descriere a firmei, serviciile și produsele oferite, iar pentru versiunile de software create au fost puse pentru vizualizare versiuni demo pentru testare, printre care și cele 3 aplicații reclamate de SC OMNIS GROUP S.R.L.

Până la data de 22.12.2004, a fost comercializată doar aplicația „AMBULANCE” către Serviciul Județean de Ambulanță Teleorman, aceasta fiind personalizată în conformitate cu necesitățile clientului, fiind prezentat în acest sens contractul din 16.06.2003 și factura fiscală de plată din acea dată. Celelalte aplicații „ARES.NET” și „CARE.NET” nu au fost comercializate până la ara de 22.12.2004, nici ca produs individual și nici ca parte integrantă din alte soluții software. Tot cu ocazia verificării s-a stabilit că dintre clienții ce apăreau pe site-ul aparținând S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. nici unul nu a beneficiat de vreo parte sau în totalitate de aplicațiile ce fac obiectul plângerii S.C. OMNIS GROUP S.R.L.

În timpul efectuării actelor premergătoare începerii urmăririi penale, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București - Serviciul de Investigare a Fraudelor a solicitat la data de 06.01.2005, conf.art.112 C. pr. pen., Oficiului Român pentru Drepturile de Autor efectuarea unei constatări tehnico-științifice în vederea determinării asemănărilor/deosebirilor dintre aplicațiile S.C. OMNIS GROUP S.R.L. și cele de S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L.

Procesul verbal de constatare tehnico-științifică nr.3973/31.01.2005 efectuată de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a fost înaintat organelor de poliție judiciară cu adresa nr.20 din 04.02.2005 și concluzionează:

- părți semnificative din programele „ARES.NET”, „CARE.NET” și „AMBULANCE” realizate de către S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. sunt copii ale unor părți din programul „ISIS.NET” înregistrat în Registrul Programelor pentru Calculator la 06.03.2003 de către S.C. OMNIS GROUP S.R.L.”;

- din cele 5.267 linii de cod ale programului ISIS.NET și cele 5.108 linii de cod ale programelor ARES.NET și AMBULANCE, un număr de 4.119 părți linii de cod, sunt identice;

- în cauză sunt întrunite clementele constitutive ale infracțiunilor. prev. de art.139⁶ al.1 art. 139⁸, art.140 al.1 lit.a din Legea nr. 8/1996 modificată prin Legea nr.285/2004.

Întrucât Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu a analizat prin comparare aplicațiile în întregul lor, ci părți din acestea, a fost dispusă prin ordonanța nr.245154/27.06.2005 efectuarea unei expertize tehnice judiciare în domeniul calculatoarelor - informatică.

În urma efectuării expertizei tehnice-judiciare, de către expertul Stăncescu Ștefan, în raportul nr.7526/12.12.2005 s-a stabilit:

- liniile de cod pretins copiate reprezintă părți ale unor elemente de interfață a programelor (coduri, meniu, grid, tabel) care împreună cu alte elemente formează interfața programelor;

- ponderile exacte ale similitudinilor aplicației ISIS.NET pe de o parte și ARES.NET, CARE NET și AMBULANCE pe de altă parte, sunt între 0,04% și 2,7%;

- elementele reținute în expertiză ca fiind similare nu au valoarea unei opere de creație intelectuală, în sensul Legii nr.8/1996 completată și modificată, întrucât:

1. Aceste elemente - „CALENDAR POPUP JS”, „LEFT SIDE”, „MENIU. JS” au caracter de notorietate;

2. Aceste elemente nu au caracter de originalitate, aspect rezultat din numărul mare de exemplare similare identificate pe Internet, precum și faptul că S.C. OMNIS GROUP S.R.L. nu a dovedit că aceste elemente reprezintă o operă proprie de creație intelectuală.

Totodată, expertul a apreciat că aplicația „Hipocrate” este o aplicație anterioară ISIS.NET și nu conține elementele incriminate.

Din conținutul raportului de expertiză reiese că se infirmă constatările specialiștilor Organizației Române pentru Drepturile de Autor cu privire la ponderea „semnificativă” a părților similare. Expertul argumentează acest lucru prin: notorietatea acestor tipuri de elemente, poziționarea la nivelul interfeței sub forma unor controale locale a acestor elemente; ponderea neglijabilă a liniilor de cod comune în totalul liniilor de cod ale aplicațiilor în cauză. Similitudinile pot proveni din diversele aspecte legate de specificul domeniului IT: deprinderile unui programator, logica dezvoltării pe baza aceluiași unelte de concepție; argumente personale în bagajul de cunoștințe ale unui programator, au tendințele create cu ocazia rezolvării cu succes ale unor probleme punctuale; utilizarea de tehnologii publice MICROSOFT.NET.

În cauză au fost formulate obiecțiuni cu privire la concluziile avansate de expert în raportul nr. 7526/2005, din partea învinutului, a părții vătămate, cât și a experților recomandați de aceștia. Expertul desemnat și-a menținut punctele de vedere exprimate în raport în răspunsurile la obiecțiuni concluzionând : pe lângă caracterul de notorietate, de faptul că nu reprezintă o operă proprie de creație intelectuală, cât și pentru faptul că înregistrarea la O.R.A. nu este o aducere la cunoștință publică, SC OMNIS GRUP SRL nu aduce alte probe care să denote că a elaborat programele pentru a dobândi calitatea de autor, ca o creație de operă și deoarece nu poate proba că este autorul fișierelor analizate, acuză fără probe că a fost fraudată de Săracu Dragoș Ștefan.

Din declarațiile martorilor Roșoi Elena și Miu Mariana, salariate în prezent SC „Omnis Grup” SRL și propuse de către reprezentanții acestei societăți în calitate de martori, rezultă că învinutul Săracu Dragoș a lucrat la SC Omnis Grup SRL ca programator până în luna februarie 2003, când a plecat prin transfer la SC RCS SRL și a lucrat participând la dezvoltarea unor componente ale interfeței „grafice de aplicații ISIS.NET”. În depoziția sa, Miu Mariana susține că aplicația ISIS.NET este o dezvoltare a aplicației ISIS ce aparține SC Omnis Grup SRL, care are la bază platforma tehnologică a sistemului Microsoft NET pusă la dispoziția publicului și că aplicația ISIS are ca obiect gestiunea întreprinderi din punct de vedere al salarizării, producție, activitate financiar contabilă. În depoziția sa din 19.10.2005, Roșoi Elena a declarat sub prestare de jurământ că după plecarea de la firmă, învinutul

Săracu Dragoș „a demarat o companie de racolare pentru SC RCS SRL a foștilor colegi”.

Din declarațiile martorilor Chis Daniel Florin și Savu Bogdan Marius, angajați ai SC RCS SRL, precum și din declarațiile numiților Lupei Irinel Vasile și Crăciun rezultă că aplicațiile în litigiu au fost dezvoltate în întregime în cadrul SC RCS SRL de către angajații acestei societăți, printre care și cei sus-menționați, având ca obiect funcționalități și aplicabilități preponderent în domeniul medical. La crearea aplicațiilor au fost consultați și specialiști din domeniul medical și financiar privind serviciul de ambulanță, casa de sănătate, modul de desfășurare al activităților specifice unui spital, ș.a. În depozițiile date la 12.04.2006, martorii Savu Bogdan Marius și Chis Daniel Florentin care au lucrat împreună cu învinutul Săracu Dragoș și numitul Lupei Irinel, susțin că cei doi fost angajați ai SC Omnis Grup SRL s-au folosit la crearea aplicațiilor RSC de documentația oficială furnizată de compania Microsoft (MSDN-documentație de programare software) precum și de documentația publică de pe Internet”. Martorii au negat folosirea aplicațiilor proprietatea SC Omnis Grup SRL.

Cu prilejul audierii la poliție și parchet, învinutul Săracu Dragoș Ștefan a susținut că nu a sustras și nici nu s-a folosit de aplicațiile proprietatea SC Omnis Grup SRL. Învinutul a menționat că în perioada cât a lucrat la SC OMNIS GROUP S.R.L. a participat la dezvoltarea interfeței produsului software (program calculator cu specific financiar-contabil) denumit „ISIS.NET”, cu ajutorul tehnologiilor puse la dispoziție de compania MICROSOFT.

De asemenea, cu privire la activitatea sa la S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY SRL, a susținut că a coordonat activitatea de dezvoltare a unui produs software medical denumit „HIPOCRATE AMBULANCE”, produs ce nu are nici o aplicabilitate comună cu produsul ISIS.NET” și pe care nu-l contraface și că atât programul „HIPOCRATE-AMBULANCE”, cât și produsul „ISIS.NET”, dar și alte programe (aplicații) de orice gen, folosesc în comun aceeași tehnologie publică MICROSOFT.NET”. Ulterior, acesta a coordonat activitatea de dezvoltare a produsului software „CARE.NET” destinat caselor de asigurări de sănătate și care nici acest program nu reprezintă o contrafacere a programului „ISIS.NET”. Din produsul „CARE.NET”, s-au desprins o serie de funcționalități ce au constituit celălalt produs software al S.C. ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L. respectiv ARES NET, produs care este constituit din peste 200.000 linii de cod. Totodată, învinutul Săracu Dragoș - Ștefan a precizat că modulele și funcționalitățile informatice „ISIS NET” se regăsesc parțial sau total și în alte aplicații informatice similare consacrate, cât și faptul că ideile și conceptele pe care le-a cumulat pe parcursul formării sale ca profesionist incluzând activitatea anterioară au avut la bază noutățile în domeniul IT puse la dispoziția publicului de către furnizori consacrați, precum Microsoft. Aceste idei, concepte și tehnologii au fost publicate și prin Internet spre a fi utilizate de programatori de pe mapamond.

Instanța de judecată a constatat că, deși în cauză s-a dispus efectuarea unui raport de expertiză tehnică judiciară în materia calculatoare, care a concluzionat că programele OG au fost înregistrate la Registrul de Programare de Calculator al ORDA la data de 06.03.2003, iar programele RSC corespondente care s-au analizat nu sunt înregistrate în ORDA, fiind comercializate la un beneficiar, totuși Parchetul de pe lângă Tribunalul București nu a dispus și efectuarea unei expertize de proprietate intelectuală, pentru a stabili dacă numai existența acestor programe înregistrate în format final conferă drepturi de autor, în condițiile în care a existat o percepere în acest sens făcută în raportul de expertiză aflat în volumul II

din dosarul de urmărire penală.

Instanța de judecată a apreciat că numai efectuarea unei expertize în materia calculatoare nu este suficientă pentru a putea răspunde problematicei extrem de vaste pe care o ridică dreptul de autor; numai efectuarea unei astfel de expertize - în materia calculatoare nu poate preciza decât ce anume elemente se regăsesc în programele analizate, și până unde merg similitudinile fără a arăta pentru ce anume componente există drept de autor.

Pentru aceste considerente, instanța de judecată a apreciat că urmărirea penală efectuată în cauză nu este completă în lipsa unei expertize în materia dreptului de autor, motiv pentru care, a admis plângerea petentei S.C. OMNIS GROUP S.R.L.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul București și Intimații Săracu Dragoș, Crăciun Elisei, Lupci Irinel și SC ROMANIAN SOFT COMPANY S.R.L.

Parchetul a criticat hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie, pentru următoarele motive:

1. Greșita soluție de redeschidere a urmăririi penale în vederea efectuării unei expertize în specialitatea proprietate intelectuală. Dispozițiile art.356 alin.1 lit.c obligau instanța de judecată să analizeze atât probele care au servit ca temei pentru adoptarea soluției, cât și probele care au fost înlăturate, însă instanța a avut în vedere doar opiniile petentei și a prezentat trunchiat celelalte argumente juridice. În mod abuziv petenta a solicitat efectuarea unei expertize în domeniul proprietății intelectuale, creând confuzie între noțiunile de software, drept de autor, sursă cod, când în realitate scopul său a fost efectuarea unei noi expertize în încercarea de a fi anulate concluziile avansate de expertul Stăncescu Ștefan. Instanța a decis că urmărirea penală nu este completă, fără a se pronunța cu privire la toate probele solicitate, așa încât hotărârea este nelegală deoarece soluția nu este motivată și s-a comis o gravă eroare de fapt.

2. Hotărârea este nelegală și datorită încălcării dispozițiilor art.278¹ alin.8 lit.b teza a II-a și implicit art.2 Cod procedură penală și art.6 din CEDO, întrucât instanța nu a indicat care sunt faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate. Instanța a apreciat că se impune efectuarea expertizei în domeniul calculatoare-informatică pentru a se răspunde la un singur obiectiv, respectiv dacă simpla înregistrare la ORDA a unui program de calculator în format final conferă dreptul de autor, aspect juridic ce nu este de competența unui expert. Răspunsul se regăsește chiar în cuprinsul Legii nr.8/1996 și în OG nr.25/2006 aprobată prin Legea nr.364/2006 potrivit căreia înregistrarea sau înscrierea în Registrul Național al Programelor pentru Calculator nu este constitutivă de dreptul de autor ori de drepturi conexe.

Se solicită admiterea recursului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei de către instanța de control judiciar și pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice.

Intimatul Săracu Dragoș a criticat hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie după cum urmează:

I. Sentința recurată este nelegală și netemeinică, fiind rezultatul presiunilor exercitate asupra organelor judiciare de către SC Omnis Group SRL, presiuni care au afectat imparțialitatea instanței de fond.

Presiunile asupra organelor judiciare, au fost exercitate de către SC Omnis Group SRL atât prin formularea unor plângeri penale neîntemeiate, învinuiri mincinoase conform art.259 C. pen. împotriva procurorului și polițiștilor investigați cu efectuarea urmăririi penale, a reprezentanților ORDA și a expertului cauzei, Stăncescu Ștefan, cât și prin publicarea în presă a unor articole denigratoare - la date alese cu grijă, cu puțin timp înaintea termenelor de judecată fixate de instanța de judecată, pentru a putea influența completul de judecată, cu încălcarea grosolană a prevederilor art.69 lit.i și j din Legea nr. 3/1974 (Legea presei).

II. A.) Instanța nu s-a pronunțat cu privire la unele probe administrate:

Dezbaterile din ședința de judecată din 12.07.2007 s-au făcut la instanța de fond

numai cu privire la utilitatea sau inutilitatea efectuării unei noi expertize, fiind limitate de instanță, în mod expres, numai la acest aspect, fără a se consemna acest aspect în încheierea de ședință și fără ca omisiunea să fie remediată în urma cererilor de contestarea a notelor de ședință și de îndreptare a crorilor materiale strecurate în încheierea de ședință din 12.07.2007.

Prin limitarea dezbatelor numai cu privire la utilitatea sau inutilitatea unei noi expertize și prin neconsemnarea susținerilor și apărărilor făcute de și pe fondul cauzei, prin prisma tuturor probelor administrate în dosar, nu numai că au fost încălcate dispozițiile procedurale, dar totodată a fost încălcat grav dreptul la apărare.

În faza urmăririi penale, au fost administrate proba cu înscrisuri, declarațiile cercetaților, declarațiile martorilor, raportul de expertiză tehnică judiciară, suplimentul de expertiză, constatare tehnico științifică, etc.

Din considerentele sentinței rezultă că judecata propriu-zisă a instanței de fond se rezumă la numai trei fraze (pag. 14 al. 2-4) iar din acestea, numai o frază se referă la o mențiune nesemnificativă din raportul de expertiză, fiind o falsă problemă, rezolvată prin dispozițiile art. 4 din OG nr. 25/2006.

Instanța a ignorat toate probele de la dosar, ca și când acestea nu ar fi fost administrate în faza urmăririi penale și nu ar face parte din lucrările dosarului.

Prin nepronunțarea cu privire la niciuna din probele administrate în cauză, instanța a încălcat atât dispozițiile art. 356 lit. c C. pr. pen., cât și dispozițiile art. 63 alin. 2 C. pr. pen., precum și art. 278¹ alin. (7), iar vătămarea produsă nu poate fi înlăturată decât prin anularea sentinței.

B. Hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază. Din examinarea sentinței recurate rezultă o situație incredibilă și anume că expunerea se compune din numai trei fraze, numai în prima frază se face referire - absolut greșit, la o propoziție nesemnificativă din raportul de expertiză, în condițiile în care lucrările expertizei, compuse din raportul de expertiză, anexele acestuia și suplimentul de expertiză conțin 63 de pagini.

În celelalte două fraze, instanța face considerații teoretice, fără referire la probele administrate, care combat considerațiile instanței și fără referire la temeiul legal, pe care se bazează acele considerații.

Totodată, absența motivării sentinței, pune instanța de control judiciar în imposibilitatea de a verifica legalitatea și temeinicia soluției adoptată de instanța de fond, fapt ce obligă instanța de recurs să ia în considerare și din oficiu încălcarea disp. art. 356 C. pr. pen., cu consecința anularii sentinței, conform art. 197 alin. 1 și 4 Teza a II-a C. pr. pen.

C. Hotărârea este dată cu încălcarea brutală a principiului dreptului la apărare, prin limitarea dezbatelor judiciare pe fond numai cu privire la utilitatea sau inutilitatea unei noi expertize judiciare, deși instanța a fost investită, conform art. 278¹ C. pr. pen., să verifice legalitatea și temeinicia Ordonanței atacate, pe baza tuturor lucrărilor dosarului.

De asemenea, încheierea de ședință din 12.07.2007 a fost întocmită abuziv, fără inserarea adevăratelor susțineri făcute de mine prin apărător. Susținerile prin apărător, au fost prezentate în încheiere în mod nereal, în așa fel încât să nu contrazică soluția instanței.

Totodată, din sentință rezultă foarte clar că instanța de fond nu a examinat în niciun fel, nici susținerile orale și nici cele din concluziile scrise.

D. Instanța a comis o eroare gravă de fapt, concluzia instanței de fond fiind total greșită, deoarece raportul de expertiză tehnică judiciară, la care se face referire a fost depus și înregistrat sub numărul 7526/12.12.2005 la Biroul local pentru expertize judiciare, tehnice și contabile, din cadrul Tribunalului București.

În suplimentul la raportul de expertiză, răspunzând obiecțiilor formulate de părți la raportul de expertiză, expertul cauzei și-a spus punctul de vedere și asupra acestui aspect, argumentând că înregistrarea la ORDA a programului pentru calculator nu conferă drept de autor deoarece nu constituie o aducere la cunoștința publică, în sensul prevăzut de art. 4 din

Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

E. Totodată, hotărârea este contrară legii, căci problema pusă în discuție a fost clarificată, ulterior întocmirii și depunerii raportului de expertiză, prin dispozițiile art. 4 din Ordonanța nr. 25/26.01.2006, potrivit căreia "înregistrarea sau înscrierea în registrele naționale prevăzute la art. 3 este obligatorie și se efectuează pe propria răspundere a persoanelor fizice sau juridice, iar înregistrarea sau înscrierea nu este constitutivă de drepturi de autor ori de drepturi conexe".

Oricum, problema respectivă era o problemă de drept, deci de competența exclusivă a organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești, iar nu de competența unui expert tehnic judiciar.

Din verificarea Monitorului Oficial al României, partea a IV-a, nr. 1848-1849/19.06.2007, a rezultat că nu există specialitatea de expertiză de proprietate intelectuală pentru programe pentru calculator, nici specialitatea expertiză în materia "dreptului de autor pentru programe pentru calculator". Aceeași situație rezultă și din verificarea Listei cu experți tehnici judiciari aflați în evidența Biroului central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției, verificare făcută prin accesarea site-ului Ministerului Justiției.

Există doar specialitățile de expertiză calculatoare și de expertiză de proprietate industrial-intelectuală (mărci, brevete de invenție, desene și modele industriale).

Rezultă că dacă ar fi menținută hotărârea instanței de fond, organul de urmărire penală nu ar putea efectua o eventuală nouă expertiză, deoarece specialitatea de expertiză avută în vedere de instanța de fond nu există.

F. Din probele administrate rezultă inexistența faptelor, nefiind îndeplinite niciuna din cele 3 cerințe prevăzute obligatoriu și cumulativ de art. 139⁶ alin. 7 din Legea nr. 8/1996.

Astfel, s-a dovedit inexistența calității de autor a SC Omnis Group SRL privind liniile de cod în discuție, nu există nicio dovadă concretă, raportat la prevederile art. 4 alin. 1 din Legea nr. 8/1996, modificată, din care să rezulte că SC Omnis Group SRL ar fi adus la cunoștința publică programul ISIS.NET, SC Omnis Group SRL nu are dreptul moral, potrivit Legii nr. 8/1996 de a-și asuma calitatea de autor a liniilor de cod în discuție, SC Omnis Group SRL nu poate folosi mijloace de probă legale pentru susținerea prezumției de autor prevăzute de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 8/1996.

Deci, prezența liniilor de cod coincidente în aplicațiile SC Romanian Soft Company SRL și SC Omnis Group SRL, nu are nicio semnificație juridică, atât datorită întinderii (ponderii) neglijabile cât și datorită importanței reduse a acestora, în cazul aplicațiilor respective.

Nu este îndeplinită nici cerința existenței unei copii parțiale prevăzută de Legea nr. 8/1996, modificată și completată. Din niciuna din probele administrate în cauză, nu rezultă că ar fi existat o acțiune de copiere a liniilor de cod în discuție, după aplicația ISIS.NET.

În concluzie, se solicită în principal trimiterea cauzei la instanța de fond în vederea rejudecării și în subsidiar, respingerea plângerii formulată de petentă împotriva celor două ordonanțe.

Prin cererea formulată în scris depusă la termenul din 30.01.2008, recurentul-intimat Săraeu Dragoș Ștefan a solicitat în temeiul art. 385¹ alin. 3 C. pr. pen., să se ia act că instanța de recurs este investită și cu judecarea recursului împotriva încheierii prin care prima instanță se pronunță asupra cererii de îndreptare a erorilor materiale (fila 108).

Intimatul Grăciun Elisei a criticat hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie întrucât:

- a. hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază;
- b. instanța nu s-a pronunțat cu privire la unele probe administrate;
- c. s-au încălcat dispozițiile art. 278¹ alin. (7) C. pr. pen., conform căreia „Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe

287 291

baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate”;

d. s-au încălcat dispozițiile art.120 C. pr. pen., referitor la întrebările la care expertul trebuie să răspundă.

Soluția pronunțată în dosarul de urmărire penală este temeinică și legală, iar premisele de la care instanța ar fi trebuit să plece erau următoarele: este sau nu este SC OMNIS GROUP SRL autorul liniilor de cod pretins furate din cadrul programelor ISIS și ISIS.net?; este sau nu este SC OMNIS GROUP SRL autorul programelor de calculator ISIS și ISIS.net?; este această firmă parte vătămată?; care este valoarea juridică și care este relevanța celorlalte probe administrate în faza de urmărire (martori, declarații); imposibilitatea ignorării întregului material probator.

SC OMNIS GROUP SRL, nu deține probe cu privire la calitatea de autor al programelor, fiind evident că această firmă nu poate să fie parte vătămată, cu privire la o anumită operă, mai exact un program de calculator.

Analizând declarațiile de martor, reiese că elementele pretins furate sunt lipsite de noutate, deci lipsite de originalitate iar pe cale de consecință nu avem de a face cu o operă.

În plus, prin adresa nr.207/13.04.2006, trimisă de SC. OMNIS GROUP Parchetului de pe lângă Tribunalul București, SC. OMNIS GROUP confirmă că nu a adus niciodată la cunoștința publicului conținutul programului Isis.Net și în mod implicit, nici fișierele în discuție.

Din cele expuse, rezultă că instanța de fond a ignorat cu desăvârșire materialul probator, extrem de consistent, iar sentința nu reprezintă decât o redare a plângerii așa zisei părți vătămate SC OMNIS GROUP SRL.

Cu privire la necesitatea efectuării unei expertize de proprietate intelectuală, se arată că este vorba despre dreptul de autor, iar disciplina proprietății intelectuale este un foarte vastă, instanțele specializate în domeniul proprietății intelectuale apelează numai la experți în domeniu, pe fiecare caz particular în parte, urmând ca chestiunile de drept să fie analizate de judecător.

În mod concret, în ceea ce privește acest caz, toate părțile au fost de acord cu efectuarea unei expertize program-calculator, căci la acesta se referă speța. De comun acord, au fost stabilite obiectivele, fiecare parte a formulat obiecțiuni la care s-a răspuns, părțile beneficiind și de experți parte.

Problematica speței gravitează în jurul existenței sau inexistenței calității de autor a SC OMNIS GROUP asupra liniilor de cod, care este strict o problemă de drept, pe care un judecător poate să o stabilească cu ușurință.

Expertul a stabilit în mod corect că așa zisele creații ale SC OMNIS GROUP sunt lipsite de cerințele imperative ale noutății și originalității, așa încât nu suntem în fața unei opere și deci nu poate exista contrafacere.

Din aceste motive, în cauză nu se impune efectuarea unei noi expertize. Cea efectuată de prof. Stăncescu este amplă și precisă, părțile au stabilit obiective și au depus obiecțiuni, astfel încât drepturile procesuale fundamentale au fost respectate, constatarea tehnico-științifică a fost desființată "in integrum", fiind superficială și neprofesional efectuată.

Pe cale de consecință, se solicită admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Intimutul Lupei Irinel a criticat hotărârea pentru următoarele motive:

1. Hotărârca pronunțată este nelegală, deoarece a fost dată cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 278¹ alin 8, litera b), C. pr. pen. teza finală, în sensul că nu au fost indicate faptele și împrejurările ce urmau a fi constatate în urma administrării probei admise și mai mult, conform alin. 7 al aceluiași articol, judecătorul avea obligația să verifice rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza materialului probator și a oricăror înscrisuri

noi prezentate.

Redeschiderea urmăririi penale pentru efectuarea unei expertize noi - respectiv în specialitatea proprietății intelectuale este dată cu încălcarea dispozițiilor art. 356 alin. 1, C. pr. pen., care obligau instanța să analizeze în dispozitivul sentinței toate probele ce au fost administrate în cauză, atât cele concludente, pertinente și utile cauzei, pe care de altfel se sprijină soluția dată, cât și cele ce au fost înlăturate. Instanța de judecată a extras în mod selectiv părți din conținutul raportului de expertiză și ale suplimentului acesteia, având în vedere numai opiniile petentei, fără a ține cont de concluziile certe la care a ajuns expertul. Petenta a insistat pe parcursul rejudecării dosarului pentru efectuarea unei expertize în domeniul proprietății intelectuale, însă cu prilejul acordării cuvântului pe fond, a solicitat efectuarea unei noi expertize în specialitatea drepturilor de autor pe programul de calculator, în cazul de față fiind incidente dispozițiile art. 125 C. pr. pen.

2. Hotărârea este netemeinică, întrucât instanța a admis proba cu o expertiză nouă - în domeniul proprietății intelectuale, fără a indica faptele și împrejurările ce urmau a fi constatate.

În speță, petenta reclamă furtul sursei cod ce stă la baza interfeței unui număr de patru aplicații ale SC RSC SRL, deși în plângerea inițială au fost reclamate numai trei, una fiind creată, anterior angajării unuia dintre învinuiți, fapta respectivă nefiind sancționată de legiuitor.

3. Prin redeschiderea urmăririi penale, proba admisă nu este numai inutilă ci și nelegală, elementele de fapt și împrejurările ce pot servi ca probă fiind constituite de elemente de drept, fiind astfel depășită competența organelor penale, aceste elemente neputând forma obiectul unei expertize.

În contextul în care instanța nu a specificat în mod clar mijloacele și limitele ce trebuiesc avute în vedere de organele de urmărire penală, trimițând cauza pentru continuarea cercetărilor sub aspectul efectuării unei expertize ale cărei obiective nu sunt indicate, nu se urmărește decât tergiversarea soluționării cauzei și se persistă în cauzarea unei stări de disconfort cauzatoare de prejudicii pentru intimăți.

Drept urmare, se solicită admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Intimata SC ROMANIAN SOFT COMPANY a criticat hotărârea pentru aceleași motive ca și intimatul Lupei Irinel.

Ulterior, a depus motive suplimentare de recurs, arătând următoarele:

1. Datorită multiplelor inadvertențe existente între încheierea de ședință când au avut loc dezbaterile, încheierile de ședință prin care s-a amânat pronunțarea și hotărârea pronunțată, instanța de control judiciar se află în imposibilitate de a exercita controlul judiciar asupra legalității desfășurării acestor momente procesuale.

În acest sens, se învederează referitor la încheierea de dezbateri din data de 12.07.2007 că în partea introductivă se menționează că judecata a avut loc în ședință publică însă în practica sentinței penale nr. 1090 se reține că "dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința nepublică de la 12.07.2007".

În partea introductivă a încheierii de amânare a pronunțării din 19.07.2007 se menționează că amânarea s-a dispus în ședința nepublică din 19.07.2007, iar în finalul încheierii se menționează că a fost pronunțată „în ședință publică azi, 19.07.2007".

Referitor la sentința penală nr.1090: în partea introductivă se menționează ședința publică din 19.07.2007, iar în finalul sentinței se menționează că a fost pronunțată „în ședință nepublică azi, 26.07.2007".

2. Administrarea probei cu expertiză în specialitatea proprietății intelectuale nu se impune în cauză, având în vedere probatoriul care confirmă că fapta reclamată de SC Omnis Grup SRL nu există.

Probatoriul administrat în faza urmăririi penale a evidențiat faptul că elementele de asemănare reținute în expertiza în materia calculatoare se datorează împrejurării că, atât

programele SC Omnis Group SRL, cât și programele Sc Romanian Soft Company, au pornit de la o creație originală aparținând companiei Microsoft, pusă la dispoziția publicului, în mod gratuit, prin intermediul Internetului. În acest sens, s-a reținut în expertiza în materia calculatoare că „zonele comune ale programelor includ o experiență notorie prezentată pe Internet, evidențiată de existența unui număr mare de aplicații asemănătoare”.

În concluzie, se solicită în principal trimiterea cauzei la instanța de fond în vederea rejudecării și în subsidiar, casarea sentinței și rejudecarea cauzei de către instanța de recurs.

Prin cererile scrise depuse la termenul din 12.03.2008 (fila 211) și 9.04.2008 (fila 225), recurentul intimat Săracu Dragoș a invocat, cu caracter de chestiune prealabilă, conform art.44 C. pr. pen., excepția de nelegalitate a actelor administrative intitulate „Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari” și „Lista nominală cuprinzând ziaristii selecționați”, emise de Biroul central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției, în măsura în care în cuprinsul acestora se stabilește existența „specialității proprietății intelectuale” de expertiză tehnică judiciară pentru unul sau mai mulți experți sau specialiști selecționați.

Excepția a fost invocată și cu privire la actele administrative cu caracter individual emise de directorul ORDA pentru numirea experților din cadrul ORDA, în măsura în care în cuprinsul acestora se stabilește existența specialității mai sus invocate, pentru unul sau mai mulți experți.

În subsidiar, s-a solicitat să se constate inexistența acestei specialități de expertiză tehnică judiciară, având în vedere că aceasta nu există.

Față de modul de redactare al excepțiilor de nelegalitate, Curtea le-a calificat ca fiind argumente în susținerea recursului, având în vedere că recurentul nu a contestat, punctual, o anumită dispoziție dintr-un act administrativ, ci a afirmat inexistența vreunei dispoziții care să stabilească specialitatea de expertiză în domeniul proprietății intelectuale, pentru a evidenția nelegalitatea și netemeinicia sentinței recurate.

În sinteză, excepția de nelegalitate vizează o normă virtuală, eventuală, invocată de către instanță ca și temei al expertizei dispuse și nu o dispoziție concretă, așa încât excepția de nelegalitate nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de art.4 din Legea nr.554/2004.

Cu toate acestea, având în vedere efectul devolutiv al recursului (conform art.385⁶ alin.3 C. pr. pen.) Curtea nu a înțeles să respingă excepția ca inadmisibilă, constatând că toate argumentele invocate constituie, de fapt, critici implicite ale sentinței recurate.

Examinând cauza în temeiul art.385⁶ alin.3 C. pr. pen. Curtea constată că recursurile sunt fondate.

Potrivit art.356 lit. c) C. pr. pen.: „Expunerea trebuie să cuprindă: (...) analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, cât și a celor care au fost înlăturate, motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză”.

Potrivit art.278¹ alin.8 lit.b) C. pr. pen., în cazul soluției de admitere a plângerii, de desființare a rezoluției sau ordonanței atacate cu trimiterea cauzei procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, „judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă”.

Fiind investită cu soluționarea unei plângeri împotriva unei soluții de neîncepere a urmăririi penale, respectiv de netrimitere în judecată, instanța este datoră să analizeze argumentele pe care procurorul și-a întemeiat soluția, prin raportare la mijloacele de probă administrate, și să arate motivele pentru care consideră că se impune desființarea soluției dată de procuror.

În speță, o atare analiză se impunea cu atât mai mult cu cât pretinsa activitate cu caracter penal s-a desfășurat într-un domeniu specific, iar în cursul urmăririi penale s-a efectuat o expertiză de specialitate deosebit de complexă.

Această analiză se impunea și în raport de modalitatea în care intimații au înțeles să-și structureze apărarea, fiind depuse la dosar ample note scrise în care se abordează în mod exhaustiv toate aspectele cauzei, atât din punct de vedere al situației de fapt, cât și al problemelor juridice.

Se constată că în cauza de față prima instanță nu a efectuat o asemenea analiză, limitându-se la expunerea în cuprinsul considerentelor a unor fragmente din plângerea formulată, din ordonanța atacată și din raportul de expertiză, fără a realiza o analiză critică a acestora și fără a evidenția în mod convingător, prin argumente pertinente cauzei, necesitatea efectuării unei noi expertize.

În același sens, instanța nu a indicat nici faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, iar din motivarea hotărârii se înțelege că prin efectuarea expertizei urmează să se stabilească elemente de drept, ceea ce depășește competența unui expert, fiind atribuția instanței de judecată.

Instanța nu a manifestat rigoare la stabilirea specialității expertizei ce urmează a fi efectuată, căci în cuprinsul hotărârii, în minută și în dispozitiv se utilizează denumiri diferite, respectiv „expertiză de proprietate intelectuală” sau „expertiză în materie calculatoare”, această neclaritate determinând imposibilitatea efectuării expertizei dispuse.

Pe de altă parte, se constată că prima instanță a dispus desființarea ordonanței și redeschiderea urmăririi penale, deși cu privire la Crăciun Elisei și Lupei Irinel s-a dispus neînceperea urmăririi penale, așa încât ar fi trebuit să indice, distinct, pentru fiecare intimații-persoane fizice ce anume soluție se impune în conformitate cu dispozițiile art.278¹ alin.8 C. pr. pen., pentru aceștia nefiind posibilă redeschiderea urmăririi penale, ci doar începerea urmăririi penale.

Lipsa de motivare a hotărârii, omisiunea analizei probelor administrate de către organele de urmărire penală și neindicarea faptelor și împrejurărilor ce urmează a fi stabilite sunt motive suficiente pentru admiterea recursurilor, casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare, ceea ce face inutilă examinarea celorlalte motive de recurs.

Totuși, trebuie evidențiată temeinicia criticilor privind inadvertențele existente în cuprinsul încheierii de dezbatere, a încheierilor de amânare a pronunțării și în cuprinsul hotărârii referitor la felul ședinței de judecată, ca și imposibilitatea verificării criticilor referitoare la erorile de consemnare a dezbatărilor, datorită caracterului defectuos/al înregistrărilor audio și pe cale de consecință, imposibilitatea instanței de recurs de a verifica susținerile recurențelor referitoare la lipsa de temeinicie a încheierii de respingere a cererii de îndreptare a erorilor materiale, precum și, urmare a acestui fapt, a încălcării dreptului la apărare prin limitarea dezbatărilor doar la necesitatea efectuării expertizei, fără ca părțile să fi avut posibilitatea să pună concluzii cu privire la temeinicia plângerii formulate conform art.278¹ C. pr. pen.

Față de cele reținute și în concordanță cu dispozițiile art.385¹⁷ alin.4 raportat la art.383 alin.3 C. pr. pen., Curtea va stabili că ultimul act de procedură care rămâne valabil este încheierea de ședință din data de 14.06.2007, iar prin efectul casării sentinței, va fi casată și încheierea ulterioară din data de 21.02.2008, prin care s-a soluționat cererea de îndreptare a erorilor materiale.

297
286

Cu ocazia rejudecării, prima instanță va avea în vedere, pe lângă considerentele prezentei decizii, și criticile formulate de către recurenți în ceea ce privește fondul cauzei, expuse pe larg în cererile scrise atașate la dosarul de recurs, inclusiv cele privind tipul expertizei de specialitate.

Drept urmare, în temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.c C. pr. pen., va admite recursurile, va casa sentința și încheierea din data de 21.02.2008 și va trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Conform art.192 alin.3 C. pr. pen. cheltuielile judiciare în recurs vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul București și intimații Crăciun Elisei, Săracu Dragoș, Lupei Irinel Vasile și SC Romanian Soft Company S.R.L. împotriva sentinței penale nr. 1090/26.07.2007, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală.

Casează sentința penală susmenționată și încheierea din 21.02.2008, pronunțată în dosarul nr.16828/3/2007 și trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, respectiv Tribunalul București.

Cheltuielile judiciare în recurs rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 21.05.2008.

PREȘEDINTE,
Cristina Rotaru

JUDECĂTOR,

Viorica Costiniță

JUDECĂTOR,

Luciana Mera

GREIER,
Mariana Cărea

Red. L.M.
Dact.A.L./2 ex./19.06.2008